
Vergaderjaar 2005–2006 A

30 531 (R 1810)

**Regeling van de taken en bevoegdheden,
alsmede het beheer en beleid van de Kustwacht
voor de Nederlandse Antillen en Aruba (Rijkswet
Kustwacht voor de Nederlandse Antillen en
Aruba)**

Nr. 6

VERSLAG VAN DE STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Vastgesteld 28 augustus 2006

De bespreking van het onderhavige voorstel van Rijkswet heeft dezerzijds aanleiding gegeven tot het maken van de navolgende opmerkingen.

De Staten van de Nederlandse Antillen hebben kennis genomen van het feit dat ondanks de door de Regering van de Nederlandse Antillen geuite bezwaren en het verzoek tot uitstel van de behandeling van de onderhavige ontwerp-Rijkswet door de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen, de Rijksministerraad niettemin op 10 maart 2006 heeft ingestemd met het onderhavige ontwerp en dit hierop aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft aangeboden.

De Staten hebben begrepen dat er geen consensus is bereikt ten aanzien van het onderhavige voorstel van Rijkswet, terwijl artikel 38 van het Statuut dit juist voorschrijft. De Staten vragen zich af hoe het mogelijk is dat een dergelijke ontwerp-Rijkswet kan worden ingediend wanneer een van de deelnemende partners hier niet mee instemt. Volgens de adviezen van de Raad van Advies (augustus 2005 en juni 2006) brengt de uitbreiding van de grondslag van de rijkswet met artikel 3 van het Statuut met zich mee dat niet slechts bij consensus maar desnoods ook bij meerderheid en zelfs tegen de uitdrukkelijke wens van een der landen, een besluit genomen kan worden. De Staten achten dit een inbreuk op het principe van een achteruitgang in de gelijkgerechtigde status van elk der landen, c.q. van de Nederlandse Antillen, aangezien ingeleverd wordt inzake de zelfstandige bevoegdheden en verantwoordelijkheden die ingevolge artikel 38 wel ten volle intact en gerespecteerd blijven.

De Kustwacht is een civiele organisatie ten behoeve van de maritieme rechtshandhaving en heeft niet tot primaire taak het bewaken van de grenzen van de landen tegen terroristische of andere aanvallen. De beveiliging en bescherming van die (Koninkrijks)grenzen komt ingevolge artikel 97 Grondwet toe aan de krijgsmacht, niet aan een civiele organisatie als de Kustwacht. In dat kader bekeken valt de Kustwacht onder de zelfstandige verantwoordelijkheid van de Regering van de Nederlandse Antillen.

De reden tot verbreding van de grondslag wordt door de Koninkrijksregering noodzakelijk geacht teneinde de handhaving van de bescherming tegen grote externe bedreigingen van de veiligheid van staat en samenleving en tevens de nakoming van internationale verplichtingen zoals neergelegd in internationale regelgevingsprodukten veilig te stellen. Ingeval deze laatstgenoemde verplichtingen noodzakelijk zijn, zal, naar de mening van de Staten, een ingrijpen door de Koninkrijksregering, tegen de consensusregeling in, noodzakelijk en dus ook alleszins gerechtvaardigd geacht kunnen worden, zonder dat een verbreding van de grondslag in het ontwerp dient te worden opgenomen. De Staten blijven erbij dat juist vanwege het feit dat de Kustwacht ten dienste staat van de maritieme rechtshandhaving in beide landen, de vrijwillige samenwerkingsvorm van artikel 38 van het Statuut, de enige grondslag dient te zijn van het onderhavige ontwerp.

De Staten merken verder nog op dat tijdens het tripartiete overleg tussen de drie Ministers van Justitie van de landen (30 augustus 2004) zij met eenstemmigheid hebben bekrachtigd dat de rijkswet Kustwacht gebaseerd dient te zijn op artikel 38 van het Statuut.

Aanvullend hierop brengen de Staten naar voren dat de Staten indertijd bij de totstandkoming van de Voorlopige Kustwachtregeling een kamerbrede motie hebben aangenomen waarin het aansturen op de grondslag van artikel 3 van het Statuut werd verworpen. Rekening houdende met die motie heeft de toenmalige Regering, onder resolute verwerping van de grondslag van artikel 3 van het Statuut, zich verder sterk gemaakt voor de exclusieve samenwerkingsgrondslag van artikel 38 van het Statuut.

In artikel 21 van het voorstel van Rijkswet zijn strafdelicten opgenomen. Naar de mening van de Staten zijn straf- en strafprocesrecht aangelegenheden die de landen zelfstandig behartigen. Op zich is er geen probleem met het opnemen van deze strafdelicten in de Rijkswet, hoewel ongebruikelijk, doch verdient het in elk geval de voorkeur dat dit in de lokale wetgeving wordt neergelegd.

Naar de mening van de Staten kleven er ook enkele manco's in de artikelen 20 en 21 van het onderhavige ontwerp v.w.b. het gehanteerde systeem van strafbedreiging. In artikel 21 lid 2 staat vermeld dat bij overtreding van de gestelde norm sprake is van een «misdrijf». Aangezien misdrijven slechts bestaan op grond van de wetgeving van de afzonderlijke landen, zijn de Staten van mening dat er geen misdrijven kunnen bestaan op grond van Koninkrijkswetgeving. Verder merken de Staten op dat in het voorstel van Rijkswet in artikel 20 vermeld staat dat met betrekking tot de strafbedreiging voor het daarin omschreven delict, daarentegen wel verwezen wordt naar de lokale wetgeving van de landen. Volgens de Staten is het onderhavige voorstel van rijkswet niet consequent terzake bovenaangehaald onderwerp.

De Memorie van Toelichting (op pagina 1), vermeldt het volgende: «Deze ontwikkelingenversterken de noodzaak tot inbedding van de Kustwacht in regionale en internationale samenwerkingsverbanden met internationale partners». De Staten zijn het er niet mee eens dat de Kustwacht vanwege die internationale factoren ingebed moet worden in grotere verbanden. Hooguit zou men kunnen denken aan een taakuitbreiding of een vergroting van het operationeel gebied vanwege samenwerkingsovereenkomsten met andere landen in de regio. De Kustwacht dient in de ogen van de Staten primair ten behoeve van de Nederlandse Antillen en Aruba de maritieme rechtshandavingshulpbiedende belangen te behartigen. Er dient voor te worden gewaakt dat door internationale ontwikkelingen die weinig van doen hebben met de kerntaken van de Kustwacht, deze organisatie gebruikt gaat worden om tegemoet te komen aan wensen van andere landen.

Tot slot merken de Staten op dat de Memorie van Toelichting op pagina 4, tweede alinea, onduidelijk is ten aanzien van het «lokale gezag». De Staten hebben graag dat de Memorie van Toelichting expliciet aangeeft wie de justitiële autoriteit is aan wie hulp en bijstand gevraagd dient te worden.

Gaarne wensen de Staten dat rekening wordt gehouden met de gevoelens van de Staten bij de behandeling van het onderhavige voorstel van Rijkswet.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 16de augustus 2006.

De Rapporteur,
Ir. Ing. D. E. Puriel.